

kunne faae bedre Vaade end de, som hidtil ere anvendte. Man fremhæver, at der er gjort Forsøg paa at optage Konkurrencen med de svenske Fiskere, som næsten altid indfinde sig paa Grundene ved Læsø og Anholt, naar Fangsten er god. Det har imidlertid ikke været muligt for vore Fiskere at optage Konkurrencen med Held, fordi de fremmede Fiskere i det Hele ere bedre udrustede med Hensyn til Fiskerivedskaber. Foreningens Formaal er at bidrage til Anlæg af Landingssteder, Anskaffelse af forbedrede Fiskefartøier og Fangstredskaber. Bestyrelsen har henvendt sig til Indenrigsministeren med et lignende Andragende, men faaet Afslag.

Da saadanne Sager, som omhandles i dette Andragende, bedst behandles i Forbindelse med Finantsloven, gjør Udvalget ingen Indstilling.

78. Andragende fra 260 Beboere af Kjøbstaden Ribe (indbragt i Folkethinget den 5te Februar 1880 af Folkethingetsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Jens Busf).

Nævnte Beboere ansøge om, at de maa paa en eller anden Maade af Staten faae passende Erstatning for det Tab, som Byen har lidt ved Grændsereguleringen. Byen havde før Fredslutningen et Opland med mindst 26,000 Indbyggere, efter den Tid kun 8,000. Følgen deraf er heller ingenlunde udebleven; Handel og Haandværksdrift ere fygneede hen; Bygningerne og Eiendommene nedfunkne kun til den halve Værdi i Sammenligning med tidligere. De fremlægge en Beregning, efter hvilken Bygningernes Værdi er sunken med 522,000 Kr., og den aarlige Indtægt for Handelnde og Næringsdrivende med 129,000 Kr. Deres Tab til Dato mene de at være 2,457,000 Kr. Ikke mindre end 7 Handelsprivilegier findes i en Afstand fra Byen mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Mil. De have ventet længe paa, at disse skulle blive ophævede, men forgjæves. Ved Fredslutningen blev der affaaet nogle kongerigste Enklaver til Preussen, for hvilke Danmark skulde have Erstatning. Da Enklaverne tilbels hørte til Ribes Opland, mener man, at det var billigt, at Erstatningen var givet paa Vest siden, hvilket vilde have kommet Ribe til gode, men af andre Grunde foretrak den danske Regjering at faae Vederlaget paa Øst siden. Indbyggerne i Ribe havde troet at faae passende Erstatning derfor uden at behøve at andrage derom, men da dette ikke skete, saa androg man efterhaanden om forskjellige Ting, saaledes om Toldfrihed, om at Ribe maatte blive Garnisonsby, om Afløsning af de foranvænte Privilegier, men man har ikke kunnet opnaa andet end en lille Hængeundersøttelse. Denne Gang skal man ikke paapege, hvori Erstatningen skal bestaa, fordi man stedse hidtil har været uheldig med sine Forlangender. Byraadet bevidner, at de i Andragendet anførte Kjendsgjerninger ere overensstemmende med Sandheden og anbefaler det paa det Barmeste.

Udvalget har i Anledning af dette Andragende henvendt sig til Indenrigsministeriet med forskjellige Spørgsmaal og derpaa modtaget følgende Svar:

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 6te April 1880.

I Skrivelse af 10de Marts 1880 har Folkethingets Finantsudvalg i Anledning af et til Rigsdagen indgivet Andragende fra endel Beboere af Ribe Kjøbstad om, at der maa blive givet Kjøbstaden en passende Erstatning for det Tab, som Byen ved Wienerfreden forvoldte, anmodet Indenrigsministeriet om at erholde en Fremstilling af, hvad der fra Regjeringens og Lovgivningsmagtens Side er gjort for Ribe Bys økonomiske Forhold, navnlig siden 1864, saavel med Hensyn til Jernbane- og Havnevesen som i andre Henseender, samt Oplysning om, i hvilket Gjældsforhold Ribe By for Liden staar til Statskassen. Endelig har Udvalget ønsket at hende Regnskabsoversigten over Byens Indtægt og Udgift for det sidste Aar eller muligt for de 3 sidste Aar med Angivelse af Statteprocenten.

Hvad først angaar Spørgsmaalet med Hensyn til Jernbane- og Havnevesenet, bemærkes følgende:

Foranlediget ved et i Oktober Maaned 1869 fra Ribe Byraad fremkommet Andragende om, at Indenrigsministeriet vilde søge en Lov udvirket, hvorved Staten yderligere end hidtil var stet, skulde komme Ribe Kommune til hjælp, da Kommunen navnlig ved den ved Wienerfreden bevirkede Formindskelse i dens Opland var kommen i en fortrykt Stilling, blev det gjort til Gjenstand for Overveielse i Ministeriet, hvorledes man hensigtsmæssigt kunde gjøre Noget for Byen, som kunde være af blivende Betydning for den. Den af Byraadet fremsatte Løfte, at Kommunen ved at besvies for sine trykkende Forpligtelser som Garant overfor Sannens Kreditorer bedst vilde sættes istand til med frie Hænder at arbejde for sin Fremtid blev bifaldet af Ministeriet, omendstjændt man ikke fandt det nødvendigt at give Hjælpen det Omfang, som af Byraadet foreslaaet.